

İlk Yazdığım Şiir Şöyle Başlıyordu

– AhmetZeytinci · 16 Kasım 2016

İlk yazdığım şiir şöyle başlıyordu

"Yüreğimdi sanki güvercindi
salıverdim onu
bir sevgiliye takıldı kanadı kolu
adı neydi sormadı
derdi neydi üzerinde durmadı
seviyordu sadece bunlara aldırmadı"

Kimse beğensin diye yazmamıştım o dizeleri
ama bu kızlar
işte insanı böyle zorla şair yaparlar...

Bahçelievler'in ağaçlarla
parklarla güvercinlerle dolu sokaklarında
delikanlılık oynuyorduk bir başımıza...

Sigaraya yeni başlamış
bیلardo topları birbirini tuşlamış
o kızı ben gördüm önce oğlum
Esmâ ilkin benden hoşlanmış...

"Ya boş ver Ahmet
bir kız için birbirimizi yemeyelim"

Yarın yazılı var edebiyattan
biz daha parklarda sürtüyoruz
bu gidişle kâim almamız zor hayattan...

Mefülü mefâilü fâilün
ah bir de ezberleyebilesek o kalıpları
kim çıkardı bu aruz veznini
ne güzel gidiyorduk Orhan Veli'den
Attila İlhan'dan Nazım Hikmet'den
liseyi bir bitirsek de kurtulsak şu dertten...

İlk yazdığım şiirde ismi geçmez o kızın
kod adı Ispartalı
babası aldı götürdü tayini çıkınca
biz de kalakaldık başı dumanlı...

Ayaklarımız yere basmasa da
başka insanları çok fazla kasmazdık
aklımız beş karış havada
yine de niye çabuk eskirdi bu pabuçlar
bir türlü anlayamazdık...